

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. — Izjava slovenskih poslancev kranjskega deželnega zbora napravila je, kakor kažejo glasila vseh avstrijskih političnih krogov, popolen vtis, čegar odmev se čuje od juga do severa države in v najmerodajnejših kregih. — Vsi nam prijazni časniki izrekajo radost, da so izbrani zastopniki našega naroda s tako krepko roko označili vedno nepremakljivo stališče našega naroda v državi, in da so z odločnostjo zavrnil v ptujino nazaj one s ptujine donešene maroge, katere so s toliko radostjo zbudale pri nasprotnikih naših. — Goriška „Soča“, katera je še dne 25. novembra sprejela dopis z Ljubljane, v katerem se je še prav na stroške slovenskih državnih poslancev in pa glasila deželne vlade kranjske — ne le branil, temveč celó slavil „Slov. Nar.“, — ravno ona „Soča“ piše dne 2. decembra razun soglasnega vvodnega članka v političnem razgledu do besede tako: „Ta izjava deželnega zbora kranjskega je nas Goričane še tem bolj razveselila, ker zdaj se moremo sklicevati na besede mero-dajnih mož in narodnih zastopnikov proti našim goriškim listom laškimi, ki so bili z nekim posebnim veseljem blastnili po onih dopisih in so ž njimi nam hoteli iz rok izviti orožje, katero smo do zdaj mi rabili proti laški irredenti. — Tako zna kak političen otrok ali kak „faliran“ dijak za leta in leta uničiti, kar izkušeni in hladnokrvni možje v desetletjih dozidajo.“ — Prav enako zadovoljno glasé se sodbe českich listov, ki pa zbirajo domoljubne glasove vseh avstrijskih Slovanov.

— **Interpelacija zaradi izgrediv v Kočevji.** V današnji seji izročili so dr. Poklukar in drugovi interpelacijo zavolj znanih izgrediv v Kočevji, kjer so se sramotili in napadali oni volilci, ki so kot prosti državljani oddali svoj glas slovenskemu kandidatu. Takim volilcem, med drugimi tudi c. kr. profesorjem in uradnikom pritiskala so se vsmrajena jajca javno pred občinstvom na prsa, sramotili so se z besedami, odganjali se od sprehajališč, onesnaževali so jim hiše, odpovedala se jim je v gostilnah hrana in pa stanovanja. Pa teh činov niso izvrševali poredni, mladi pobalini, temveč so se jih vdeležili meščani volilci, celó en mestni stražnik, kateri ima nalog, skrbeti za javni mir in red in pa en mestni odbornik. — Koncem interpelacije, katero so podpisali vsi slovenski poslanci, stavita se vprašanja: ali so c. kr. vladi te dogodbe znane, in pa: kaj je vkrenila ali kaj hoče vkreniti slavna vlada, da se ne bodo ponavljali sramotilni izgredi, da se varuje volilna svoboda, javni red in javna varnost v Kočevji!

— C. kr. deželna vlada dovolila je občini Kranjski Gori, da se tej občini z dvorne pisarne dekretom od 16. aprila 1848, števil. 11585 dovoljen somenj z živino in blagom ter preložen na soboto pred sv. Mihaelom v septembru vsakega leta z deželno vladnim ukazom od 26. januarja 1887, sme po prvotni dovolitvi ob-

državati drugi ponedeljek v oktobru vsakega leta. C. kr. deželna vlada dovolila je na dalje občini Kranjski Gori, da sme tudi prvi torek po veliki noči vsako leto obdržavati somenj za živino in blago.

— **Misijonar Andrej Skopec**, rojen v Polhovem Gradcu leta 1802, umrl je, kakor se nam poroča, dne 10. novembra t. l. v Sharonu v severni Ameriki v častitljivi starosti 85 let. Naj v miru počiva velezaslužen in blagi naš rojak!

— **Cerkveni tat.** Minulo soboto večer zapazi cerkovnik frančiškanske cerkve v Ljubljani, ko je hotel zapreti cerkvena vrata, da se nad velikimi vratmi nekdo skriva. To zapazivši zapre takoj še druge vrata, pokliče policijo in ko se vrne s stražniki, iščejo dolgo in dolgo, da bi bili koga našli. Na zadnje zapazijo na velikem altari za rudečim zagrinjalom noge in za temi tudi samega, ki si je bil pripravil več tičjih limanic in daljih palic, da bi bil ž njimi obiral dragocenosti z altarjev in denar iz pušic. Policija spoznala je v osobi tatu starega znanca Ed. Födriansperga, ki je pred nekaj leti v trnovskem farovžu poskušal oropati župnikovo kuharico. Tatu izročila je policija c. kr. deželni sodnji.

— **Za deželnozborsko volitev v celjski okolici**, za katero je dr. Dominkuš odložil svoj mandat, zbrali so slovenski zaupni možje za kandidata znanega rodoljuba dr. Jos. Srnec-a.

Poziv.

Eden glavnih namenov patriotičnega deželnega pomočnega društva za Kranjsko v mirnem času je, društvena sredstva posebno z nabiranjem novih društvenih udov povzdigovati, da se potrebne priprave uže v mirnem času storijo in da se v slučaju vojske mnogoternim zahtevam, katere se društvu stavijo, tudi zadostiti more.

Z ozirom na bližajoče se nove leto 1888 se tedaj vse patriotično misleče in radodarno prebivalstvo Kranjskega in posebno prebivalstvo deželnega glavnega mesta ljubljanskega uljudno pozivlje, patriotičnemu deželnemu pomočnemu društvu za Kranjsko kot doporni ali redni udje pristopiti in na ta način delavnost tega društva dejanski podpirati.

Redni udje so po društvenih pravilih one osebe ali korporacije, katere se zavežejo vsaj dva goldinarja na leto plačati ali pa pri društvenem vodstvu glavnico, katere dohodki vsaj toliko znašajo, kolikor najmanjši letni donesek (2 gold.) z odmeno vložé, da se ta glavnica pri društvu trajno in koristno naloži.

Podporni udje so one osebe ali korporacije, katere društvu podpora v novcih, vrednostnih papirjih ali v tvarinah vsake vrste za društvene namene dajo, ne prevzemši trajnih dolžnostih rednih udov.

Ustmena ali pismena naznanila prevzame društveno predsedništvo, potem gg. udje društvenega odbora: Albin C. Achtschin, dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški, Fran Doberlet, Henrik Gallé, dr. Ludovik vit. Gutmansthal-Benvenuti, Gust. Habit,

Vinko Hübschmann, Friederik Križnar, Ferdinand Mahr, Juri Mihalič, Gabrijel Piccoli in dr. Josip Staré, kakor tudi društveni tajnik Alojzij Merlak v društveni pisarni (na Bregu v št. 6 v 1. nadstropji).

Društveno predsedništvo:

Emerik Mayer.

Ivan Murnik.

Dr. Friderik Keesbacher.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — O 40letnici cesarjevega vladanja v prav uradnem narekavanju piše „Wiener Abendpost“, večerna priloga uradne „Wiener Zeitung“ tako: Dne 2. decembra minulo bode 15 let, odkar se je spominski dan nastopa prestola Nj. ces. in kralj. apostolskega Veličanstva slavil prav nepozabljivo. — Dalje in dalje širi se blagoslov onih dobrodelnih daril in ustanov, ki so nastale v soglasji z Najvišjimi nameni in pri vsaki novi obletnici ponavljajo se v veliki državi najgorkejša vohčila, ne da bi bilo treba na podnožji prestola slovesno izražati čutil udanosti, ljubezni in zvestobe, s prestola doli pa veselo hvaležnega priznanja.

Tako blagodejno ravnati v praznovanje onega dneva, s katerim se sklene 40. leto vladanja Nj. Veličanstva cesarja in kralja, bilo bi gotovo najbolj v soglasji z Njegovu najvišjo voljo.

Ako se pa vkljub temu veliki in mnogobrojni krogi pripravljajo navdani čutja udanosti in domoljubja, da bi slavili bližnji spominski dan, ako izrekamo umetnost in industrija, veda in poljedelstvo hočejo pokazati v tej zgodovinsko zanimivi dobi priborjen napredek, tedaj bode Nj. Veličanstvo to razlaganje duševnega in gmotnega ojačenja ter razcvitanja države spremljalo z zadostenjem in z živim vdeleženjem. O spominskem dnevu samem pa Nj. Veličanstvo ne želi, da bi bil povod slovesnemu obhajanju, ker ga tudi ne priporoča nikakoršna navada, ker tudi brez sijajnega kinča, brez uradnega izražanja udanosti brez odpošiljanja deputacij in čestitanja v adresah je Nj. Veličanstvo prepričano vedno potrjene udanosti svojih narodov in trdnosti vezi, katera v blagoslov skupne domovine kneza in ljudstvo tako tesno veže.“

V predstoječi izjavi je tedaj očitno izražena Najvišja volja, kako praznovanje 40letnice bi bilo v soglasji z nameni cesarjevimi, ter bode vodilo za vse avstrijske dežele in narode.

Naučni minister Gautsch oglašil se je zopet z novo naredbo, ki zadeva poslovanje onih profesorjev srednjih šol, ki so državni poslanci, in katera odločuje, da se jim za vso dobo državnega zbora, dokler so poslanci, ni vdeležiti podučevanja. — To zna pri nekaterih deželskih in občinskih srednjih šolah imeti posledico, da se poslanci-profesorji denejo v pokoj, izrekoma na to teži dunajski mestni zastop.

Ogerska. — Peštanski časniki zagnali so minuli teden glas, da je v narodnem ogerskem muzeji in v galeriji slik zginilo mnogo dragocenih stvari, nekatere pa

da so zamenjane z malovrednimi ponarejenimi. — Enaka poročila v več časnikih dale so poslancu opozicije povode, v državnem zboru zavolj tega staviti interpelacijo, o kateri je naučni minister obljubil kar prej moč odgovoriti takoj omenjajoč, da se mu tako očitane po vsem zdi neverjetno. — Druga interpelacija vložila se je zaradi izvolitve trgovinskega ministra grofa Szecheny-a v Kaposvaru. Pri tej volitvi vršilo se je toliko nasilstva in neredov, da je bilo celó Madjarom, ki so vajeni, da se pri vsaki večji volitvi nekoliko oseb pobije, preveč.

Hrvatska. — V Zagrebu bil je izid pri vseh 19 dopolnilnih volitev v mestni zastop narodu dovoljen proti banu. — V deželnem zboru pa se je izvolitev Starčevićana Folnegoviča, ki je imel en glas večine, zavržla, nasproti pa se proglasil kot izvoljen minister Bedeković.

Nemška. — Prvi novoizvoljenemu predsedniku francoske republike, Sadi Carnotu, sovražen glas prihaja z Nemške. Merodajni listi in znana glasila nemške vlade namreč ugovarjajo zoper novega predsednika, da do sedaj še ni nikdar pokazal svojega političnega značaja in pa posebne odločnosti. — Iz tega sklepajo oni listi, da položaj na Francoskem zopet kmalu nastane negotov in da je prav lahko mogoče, da nastane uže na spomlad vojska. — Iz tega pa je sklepati k večem, da Sadi Carnot nikakor ni po volji Bismarku, in da mu ta namerava nagajati, ker bi sicer znal Francosko preveč ojačiti. — Prav veljavni časniški glasovi namreč trdijo da je Sadi Carnot izgleden značaj, konservativen v vsakem oziru, dober katolik in v obče miren mož, ki ne bode Nemški z lepo dajal prilike, vtikati se v notranje zadeve Francoske. — Naravno torej, da nov predsednik francoske republike Bismarku ni po volji.

Francoska. — Za obsodbo generala Caffarell-a sledila je zatožba Wilsona, zeta predsednika Grevy-a, in ta je dala francoskim veljavnejšim politikom povod, zahtevati odstop predsednikov. Grevy se je sicer trdovratno branil, pa, ko ni več našel veljavnega politika, kateri bi bil hotel pod njegovim predsedstvom sestaviti novo ministerstvo, bil je prisiljen udati se.

Ko se je to zgodilo ter je predsednik obljubil odstopiti minuli četrtek, izreklo je staro ministerstvo Rouvier-ovo, da hoče obdržati vlado še do izvolitve novega predsednika.

Skrajno stranko republikancev pa je začel strah obhajati, ko je vse kazalo na to, da pri volitvi prodere kandidat zmernejše republikanske stranke. Največ pristašev imela sta bivša ministra Ferry in Freycinet.

Skrajni levičarji pošljejo deputacijo k predsedniku Grevy-u s prošnjo, da naj še ostane. — Grevy začel je takoj zopet omahovati, in naznanilo o odstopu predsednikovem preložilo se je na petek. Ko so se pa vsi merodajni krogi iz novega izrekli, da o preklicu odstopa nikakor ne more biti govora, naznanila se je odpoved Grevyjeva zbornicama v petek in ob enem sklicali ste se obe zbornici kot narodni kongres v izvolitev predsednika republike na soboto popoldne v Versail.

Pri prvi volitvi prejel je največ glasov, ravno 200, Ferry, Freycinet pa krog 25 manj, Sadi Carnot pa